În numele lui Allah cel Milostiv și Îndurător

Biografia succintă a Comandorului Credincioșilor, Imam Ali (pacea fie asupra lui)

Sursă pentru concursul aniversării zilei de 13 Rajab la Fundația Imam Ali (as) - București

WWW.IMAMALI.RO

Partea întâi: Nașterea și copilăria până la tinerețe

Conform relatărilor istorice, în ziua de 13 Rajab, în anul 30 după Anul Elefantului, a avut loc un eveniment extraordinar în Mecca cea sfântă. Fatima bint Asad, soția lui Abu Talib, s-a îndreptat spre Kaaba în timpul durerilor nașterii. Printr-un miracol divin, zidul Kaabei s-a despicat, permițându-i să intre. După trei zile, a ieșit din Kaaba purtând în brațe un nou-născut. Acesta era Ali (as), care a fost înregistrat în istorie ca singura persoană născută vreodată în Casa lui Allah.

Tatăl Imamului Ali (as), Abu Talib, era conducătorul tribului Bani Hashim și cel mai mare apărător al Profetului (s). Mama sa, Fatima bint Asad, era o femeie pioasă și credincioasă, pe care Profetul (s) o considera ca pe propria mamă, iar la moartea ei, a înfășurat-o în propria sa cămașă și s-a culcat în mormântul ei pentru a o proteja de presiunea mormântului.

Copilăria lui Ali (as) a coincis cu anii dificili ai Meccăi. La vârsta de șase ani, când Mecca era lovită de foamete și secetă severă, Profetul (s) a preluat tutela lui Ali (as) pentru a-l ajuta pe unchiul său Abu Talib, care avea o familie numeroasă. Acest moment a marcat începutul unei noi etape în viața lui Ali (as). El a crescut în casa revelației și a cunoscut încă din copilărie virtuțile morale și spirituale.

Despre această perioadă, Imamul (as) a spus: "Îl urmam așa cum puiul de cămilă își urmează mama, în fiecare zi îmi arăta un nou aspect al caracterului său nobil și îmi poruncea să-l urmez."

În această perioadă, Ali (as) avea calități deosebite care îl deosebeau de ceilalți copii. Nu s-a închinat niciodată idolilor și nu a fost atins de politeism. Sinceritatea și onestitatea sa erau cunoscute de toți. Profetul (s) l-a numit "As-Siddiq al-Akbar" (Cel Mai Mare Sincer) și "Al-Faruq al-Azam" (Cel Mai Mare Care Distinge între Adevăr și Fals).

Unul dintre cele mai importante evenimente din adolescența Imamului Ali (as) a fost noaptea în care a dormit în patul Profetului (s) în timpul Hijrei. În acea noapte, cunoscută sub numele de "Laylat al-Mabit", când politeștii plănuiau să-l ucidă pe Profet (s), Ali (as) s-a culcat în patul său, făcând un mare sacrificiu pentru ca Profetul (s) să poată părăsi Mecca. Acest sacrificiu a fost atât de măreț încât Allah a revelat versetul "Și printre oameni este cel care își vinde sufletul căutând mulțumirea lui Allah" (referindu-se la cei care își sacrifică viața pentru mulțumirea lui Allah).

Profetul (s) i-a dat lui Ali (as) supranumele de "Abu Turab" (Tatăl Pământului). Aceasta s-a întâmplat după ce Profetul (s) l-a văzut dormind pe pământ în moschee. Acest supranume era atât de drag Imamului Ali (as) încât se bucura de fiecare dată când cineva îl striga astfel.

Partea a doua: De la începutul misiunii profetice până la moartea Profetului (s)

La începutul misiunii profetice, Ali (as) era un băiat de zece ani și a fost primul bărbat care a îmbrățișat Islamul. Sursele relatează că atunci când Profetul (s) și-a anunțat misiunea în adunarea cunoscută sub numele de "Yawm ad-Dar", dintre toate rudele, doar Ali (as) a acceptat chemarea sa, și în condiții în care sprijinirea Profetului (s) era plină de pericole, a spus: "Eu voi fi ajutorul tău, o, Mesager al lui Allah!"

După declararea publică a misiunii islamice, Ali (as) a fost prezent în toate momentele de apărare a Islamului și a Profetului (s). În timpul blocadei economice a musulmanilor în Valea lui Abu Talib, care a durat trei ani, Ali (as), în ciuda vârstei sale fragede, a fost unul dintre cei mai importanți apărători ai Profetului (s). Ieșea noaptea cu precauție din vale pentru a aduce hrană musulmanilor înfometați.

După migrarea la Medina, rolul lui Ali (as) în răspândirea și consolidarea Islamului a crescut. A participat la toate bătăliile din perioada de început a Islamului, cu excepția bătăliei de la Tabuk. În bătălia de la Badr, care a fost prima confruntare între musulmani și politeiști, Ali (as), prin curajul său unic, a jucat un rol principal în victorie.

În bătălia de la Uhud, când mulți musulmani au părăsit câmpul de luptă, Ali (as) a rămas alături de Profet (s) cu un grup mic de credincioși pentru a-l apăra. În această bătălie s-a auzit strigătul: "Lā fatā illā Ali, lā sayfa illā Dhul-Fiqār" (Nu există tânăr viteaz în afară de Ali, nu există sabie în afară de Dhul-Fiqar).

În bătălia Șanțului, când Amr ibn Abd Wudd, celebrul cavaler arab, a cerut un adversar pentru duel și nimeni nu îndrăznea să-l înfrunte, Ali (as) s-a oferit voluntar. Profetul (s) a spus atunci: "Toată credința se confruntă cu toată necredința." În acest duel individual, Ali (as) l-a învins pe Amr. Profetul (s) a spus: "Lovitura lui Ali în ziua Șanțului este mai valoroasă decât adorația ambelor lumi (a oamenilor și a djinilor)."

La cucerirea Khaybar-ului, după ce mai mulți comandanți musulmani nu au reușit să cucerească fortăreața, Profetul (s) a spus: "Mâine voi da steagul unui bărbat care Îl iubește pe Allah și pe Mesagerul Său, și pe care Allah și Mesagerul Său îl iubesc." A doua zi, Ali (as) a luat steagul și a obținut o victorie măreață smulgând poarta fortăreței Khaybar, pe care patruzeci de bărbați nu reușeau să o miște.

Motivul absenței lui Ali (as) de la bătălia de la Tabuk a fost că Profetul (s) i-a cerut să rămână în Medina în locul său și să supravegheze uneltirile ipocriților.

Unul dintre cele mai importante evenimente din viața lui Ali (as) a fost căsătoria sa cu Doamna Fatima (as), fiica nobilă a Profetului (s). Această binecuvântată căsătorie a avut loc în al doilea an după Hijra. Profetul (s) a spus despre această căsătorie: "Dacă nu ar fi fost Ali, nu ar fi existat un partener potrivit pentru Fatima." Din această căsătorie s-au născut Imam Hassan (as), Imam Hussein (as), Doamna Zeinab (as) și Umm Kulthum (as).

Deși Profetul (s) vorbise de multe ori despre poziția înaltă a Imamului Ali (as) și îl descrisese cu titluri precum "Poarta Orașului Cunoașterii", "Imamul celor cu frică de Allah", "Cel care va da apă din Kawthar" și altele, în ultimul an al vieții sale, în ziua de Ghadir Khum, la întoarcerea din Pelerinajul de Adio, l-a desemnat oficial

pe Ali (as) drept succesor, spunând: "Pentru oricine îi sunt conducător, Ali este conducătorul său" (Celui căruia îi sunt protector și stăpân, Ali îi va fi protector și stăpân după mine).

Partea a treia: De la moartea Profetului până la califat

Cu moartea Profetului (s) în ziua de 28 Safar anul 11 după Hijra, a început o nouă etapă în viața Imamului Ali (as). În timp ce Imamul (as) și familia Bani Hashim erau ocupați cu pregătirea și înmormântarea Profetului (s), un grup de musulmani s-au adunat în Saqifa Bani Sa'ida și l-au ales pe Abu Bakr drept calif.

Pentru păstrarea unității comunității islamice și evitarea dezbinării, Imamul Ali (as) a făcut după un timp jurământul de credință califului, dar a refuzat să accepte vreo poziție oficială în guvern. El a spus despre această perioadă: "Am răbdat, deși aveam un spin în ochi și un os în gât."

În perioada de izolare care a durat douăzeci și cinci de ani, Imamul Ali (as) s-a dedicat activităților științifice și culturale. S-a ocupat cu interpretarea Coranului, explicarea legilor religioase și educarea discipolilor. Casa Imamului (as) a devenit un centru pentru răspunsul la întrebările științifice și religioase ale musulmanilor.

În timpul califatelor lui Omar și Othman, Imamul Ali (as) a fost consilier în diverse probleme. Califii îi cereau ajutorul în chestiuni juridice și religioase complexe. Omar a spus de mai multe ori: "Dacă nu ar fi fost Ali, Omar ar fi pierit" și "Allah să nu mă lase în viață pentru o problemă dificilă în care Abu Al-Hassan (Ali) să nu fie prezent."

Imamul Ali (as) se ocupa în această perioadă și cu agricultura și săparea de canale de irigație. A cultivat multe grădini și a folosit venitul lor pentru ajutorarea săracilor și nevoiașilor. Fântânile pe care le-a săpat au rămas cunoscute mulți ani sub numele de "Fântânile lui Ali".

În această perioadă, Imamul (as) a acordat o atenție deosebită educării copiilor săi. Imam Hassan (as) și Imam Hussein (as) au primit educație și cunoaștere în școala tatălui lor, devenind modele pentru societatea islamică. De asemenea, Doamna Zeinab (as) a devenit cunoscută în această perioadă drept "Aqilat Bani Hashim" (Înțeleapta familiei Hashim).

După martiriul Doamnei Fatima (as), Imamul Ali (as) s-a căsătorit cu Umama (fiica lui Zeinab și Abu Al-As) conform dorinței Doamnei Fatima (as). Printre celelalte soții ale sale a fost Umm Al-Banin (mama lui Abbas) care a jucat un rol important în creșterea copiilor Imamului (as).

Partea a patra: Perioada califatului și martiriul

După uciderea lui Othman în anul 35 după Hijra, oamenii s-au îndreptat în valuri spre casa Imamului Ali (as) pentru a-i jura credință. La început a refuzat, spunând: "Lăsați-mă și căutați pe altcineva." Dar a acceptat califatul la insistențele oamenilor și pentru a preveni haosul, spunând: "Pe Cel care a despicat sămânța și a creat sufletul, dacă nu ar fi fost prezența celor prezenți și stabilirea argumentului prin existența susținătorilor, și dacă Allah nu ar fi luat legământ de la savanți să nu tacă în fața lăcomiei opresorului și a foamei celui oprimat, aș fi aruncat frâiele califatului pe cocoașa sa."

Primele măsuri ale Imamului (as) după preluarea califatului:

- Demiterea guvernatorilor incompetenți

- Returnarea bunurilor uzurpate la trezoreria publică

- Aplicarea dreptății în distribuirea banilor publici

- Egalitatea în drepturi sociale între arabi și non-arabi

- Lupta împotriva discriminării și nedreptății

Dar aceste reforme au întâmpinat opoziție din partea diferitelor grupuri, ducând la trei războaie majore:

1. Bătălia Jamal (anul 36 Hijra):

- Condusă de Talha, Zubayr și Aisha

- Lângă Basra

- S-a încheiat cu victoria Imamului (as) și înfrângerea celor care și-au încălcat jurământul

- Imamul a tratat cu milă prizonierii și răniții

2. Bătălia Siffin (anul 37 Hijra):

- Între Imamul Ali (as) și Muawiya

- A durat optsprezece luni

- Nu a reușit din cauza șireteniei lui Amr Al-As și ridicării Coranelor pe vârful lăncilor

- A dus la arbitraj și separarea Kharijit-ilor de armata Imamului și susținătorii săi

3. Bătălia Nahrawan (anul 38 Hijra):

- Împotriva Kharijit-ilor care l-au declarat necredincios pe Imam

- S-a încheiat cu victoria decisivă a Imamului (as)

- Doar nouă dintre Kharijit-i au supraviețuit

- Nouă dintre soldații Imamului au căzut martiri

Caracteristicile guvernării Imamului Ali (as):

- Viață simplă și modestă

- Supraveghere directă a guvernatorilor

- Atenție la drepturile minorităților

- Crearea unui climat liber pentru oponenți

- Aplicarea dreptății chiar și față de rude

În cele din urmă, în ziua de 19 Ramadan anul 40 după Hijra, Ibn Muljam Al-Muradi, care era dintre Kharijit-i și extremiști, l-a lovit pe Imam (as) cu o sabie otrăvită în cap în moscheea din Kufa în timpul rugăciunii de dimineață. Imamul (as) a căzut martir după două zile, în ziua de 21 Ramadan. Dintre recomandările sale în aceste două zile:

- Tratamentul bun al ucigașului

- Să nu fie uciși mai mulți oameni în represalii

- Recomandarea către evlavie și ordine

- Îngrijirea orfanilor și vecinilor

- Păstrarea Coranului și acționarea conform lui

Deși Ali (pacea fie asupra lui) a părăsit fizic această lume, doar copiii săi posedă calitățile menționate în Coran pentru succesiunea Profetului (s) și ghidarea completă a omenirii, iar calea conducerii divine va continua prin ei până în Ziua Judecății, iar dragostea pentru această familie va rămâne în toate epocile un mijloc de apropiere de Allah și purificare a inimilor.